

या पुस्तकातील ओवी क्र. ६७ (पान नं. १२) बाबत

मशीद, आपुले वस्तिस्थान। विंधाबांचून असती कान॥

फात्याच्या तळ्हा पाहून। यवन म्हणणे भाग तुम्हां॥

वरील विधान वस्तुस्थितीस धरून नाही. कारण स्वर्गीय स्वामी साईशरणानंदांनी स्तवनमंजरीचा गुजराती भाषेत अनुवाद केला आहे. त्यात त्यांनी वरील ओवीला टीप दिली आहे. तिचा भावार्थ असा, “ह.भ.प. दासगणूनी बाबांच्या कानांचे निरीक्षण केल्याचे दिसत नाही. बाबांचे कान टोचलेले होते व त्यांचा सुंता झाला नव्हता. हे अनुवादकाने स्वतः प्रत्यक्ष पाहिले होते. दुपारच्या नैवेद्याच्या वेळेशिवाय अन्य वेळी कुणी प्रसाद आणला व बडे फकीर बाबा किंवा अन्य कोणी मुसलमान उपस्थित असेल, तर तो परमेश्वरार्पण करण्यासाठी बाबा कुराणातील सुरा म्हणण्यास सांगत व स्वतः ही मदत करीत. परंतु मुसलमानांच्या अनुपस्थितीत स्वतः बाबा तसे करताना अनुवादकाच्या दृष्टीस पडले नाहीत.” – प्रकाशक

प्रकाशक : अध्यक्ष – श्री साईबाबा संस्थान विश्वस्तव्यवस्था, शिर्डी, अहमदनगर

सर्वाधिकार : सर्व हक्क संस्थान अधीन, आवृत्ती : ३३ वी – २०१२, प्रती : १,००,०००

पुस्तक विक्रीसाठी उपलब्ध :

श्री साईबाबा संस्थान विश्वस्तव्यवस्था, शिर्डी, अहमदनगर ४२३ १०९

मुंबई कार्यालय – साई निकेतन, ८०४ बी, डॉ. आंबेडकर रोड, दादर, मुंबई – ४०० ०१४

किंमत : ₹ २/-

मुद्रक : कमर्शियल बुक बायर्डिंग वर्क्स, मुंबई – ४०००२५.

ह.भ.प.दासगणूकृत श्रीसाईनाथ-स्तवनमंजरी

श्रीगणेशाय नमः। हे सर्वाधारा मयूरेश्वरा सर्वसाक्षी गौरीकुमारा॥ हे अचिंत्या
लंबोदरा। पैहि मां श्रीगणपते॥ १॥ तूं सकल गणांचा आदि ईशै॥

१ गणपती, २ माझ्ये रक्षण कर.

Sainath Stavanmanjari - Marathi

२

महणूनि महणती गणेश ॥ तूं संमत सर्व शास्त्रांस । मंगलरूपा
भालचंद्रा ॥२॥ हे शारदे वाग्विलासिनी । तूं शब्द सृष्टीची स्वामिनी ॥
तुझें अस्तित्व महणूनी । व्यवहार चालती जगताचे ॥३॥ तूं
ग्रंथकाराची देवता । तूं भूषण देशाचे सर्वथा ॥ तुझी अवघ्यांत
अगाध सत्ता । नमो तुजसी जगदंबे ॥४॥ हे पूर्णब्रह्मा संतप्रिया ।
हे सगुणरूपा पंढरीराया ॥ कृपार्णवा परम सदया । पांडुरंगा नरहे ॥५॥
तूं अवघ्यांचा सूत्रधार । तुझी व्यासी जगभर ॥ अवर्धी शास्त्रें
विचार । करिती तुझ्या स्वरूपाचा ॥६॥ पुस्तकज्ञानी जे जे
कोणी । त्यां तूं न गवससी चक्रपाणी ॥ त्या अवघ्या मूर्खांनी ।
शब्दवाँद करावा ॥७॥ तुला जाणती एक संत ।

१ सर्व देवांचा पहिला देव, ईश्वर, प्रमुख. २ कृपेच्या समुद्रा. ३ विष्णु.

४ केवळ शान्तिक पांडित्य; पोकळ बडबड.

बाकीचे होती कुंठित ॥ तुला माझा दंडवत । आदरे हा अष्टांगी ॥८॥
हे पंचवक्त्रा शंकरा । हे नररुदमोलाधरा ॥ हे नीलकंठा दिगंबरा । ३ँकाररूपा
पशुपते ॥९॥ तुझें नाम ज्याचे ओर्ठीं । त्याचें दैन्य जाय उठाऊर्ठीं ॥
ऐसा आहे धूर्जटी । महिमा तुझ्या नावाचा ॥१०॥ तुझ्या चरणां वंदू ।
मी हें स्तोत्र करितों लेखन ॥ यास करावें साहू पूर्ण । तूं सर्वदा
नीलकंठा ॥११॥ आतां वंदू अत्रिसुता । इंदिराकुलदैवता ॥ श्रीतुकारामादि
सकल संतां । तेवीं अवघ्या भाविकांसी ॥१२॥ जय जयाजी साईनाथा ।
पतितपावना कृपावंता ॥ तुझ्या पदीं ठेवितों माथा । आतां अभय असू
दे ॥१३॥ तूं पूर्णब्रह्मा सौख्यधामा । तूंचि विष्णु नरोत्तमा ॥ अर्धांगी
ती ज्याची उमा । तो कांमारी तूंच की ॥१४॥

१.पंच मुखें असलेला, २.मनुष्यांच्या शिरांची माला धारण करणारा, ३.ब्रह्मास्वरूपी
(३ँ=ब्रह्म), ४.सत्त्वर, त्वरित, ५.दत्त, ६.विष्णु, ७.मदनाचा शत्रु शंकर.

३

Sainath Stavanmanjari - Marathi

४

तूं नरदेहधारी परमेश्वर। तूं ज्ञानभींचा दिनकर॥ तूं दयेचा
सागर। भवरोगा औषधी तूं॥ १५॥ तूं हीनदीना चिंतामणी।
तूं तंब भक्तां स्वर्धुनी॥ तूं बुडतियांना भव्य तरेणी। तूं भीतासी
आश्रय॥ १६॥ जगाचे आद्य कारण। जें कां विमलचैतन्य॥
तें तुम्हीच आहा दयाघन। विश्व हा विलास तुमचाचि॥ १७॥
आपण जन्मरहित। मृत्युही ना आपणांप्रत॥ तेंच अखेर कळून
येत। पूर्ण विचारे शोधितां॥ १८॥ जन्म आणि मरण। हीं
दोन्हीं अज्ञानजन्य॥ दोहोंपासून अलिस आपण। मुळींच
महाराजा॥ १९॥ पाणी झाऱ्यांत प्रगटले। म्हणून कां तेथ उपळले॥

१.संसार. २ गंगानदी. ३ नीका. ४ भ्यालेल्यांना. ५ मायेची उपाधी न लागलेले
केवळ ब्रह्म. ६ खेळ. ७ अक्षर म्हणजे कथी नाशी न पावणाऱ्या ब्रह्म स्वरूपाच्या
अज्ञानामुळे जन्ममृत्यु सत्य भासतात, पण हे सद्गुरो! आपण केवळ ब्रह्मस्वरूप
असल्यामुळे आपण जन्ममृत्यूपासून अलिसच आहांत, 'अक्षर' आहांत. ८.पाइर फुटून
बाहेर आले.

◆ ते पूर्वीच होतें पूर्ण भरलें। आले मात्र आंतुनी॥ २०॥ खांचेत आलें
जीवन। म्हणूनि लाधलें अभिधान॥ झरा ऐसे तिजलागून। जलाभावीं
खांचचि॥ २१॥ लागला आणि आटला। हें मुळीं ठावें न जला॥
कां कीं जल खांचेला। देत नव्हतें महत्व मुळीं॥ २२॥ खांचेसी
मात्र अभिमान। जीवनाचा परिपूर्ण॥ म्हणून तें आटां दारूण। दैन्यावस्था
ये तिसी॥ २३॥ नरदेह ही खांच खरी। शुद्ध चैतन्य विमल वारी॥
खांचा अनंत होती जरी। तरी न पालट तोयाचा॥ २४॥ म्हणून
अज्ञना आपणां। मी म्हणतसे दयाघना॥ अज्ञाननगाच्या कंदना॑। करण्या
व्हावें वज्र तुम्ही॥ २५॥ ऐशा खांचा आजवर। बहुत झाल्या भूमीवर॥

२ पाणी, ३ अत्यंत, ४ पाणी, ५ देह खांचेसारखा, त्यात चैतन्याचे शुद्ध
जीवन उत्पन्न होते, खांचा विविध पण जीवन एक त्याप्रमाणे देह अनेक
पण चैतन्य एकच. ६ पर्वत. ७ नाश ८ व्यक्ति

Sainath Stavanmanjari - Marathi

६

हल्ली अजून होणार। पुढेही कालावस्थेने॥ २६॥ त्या प्रत्येक
खांचेप्रत। निराळे नांवरूप मिळत॥ जेणेंकरून जगतात। ओळख
त्यांची पटतसे॥ २७॥ आतां चैतन्याप्रत। मी-तूं म्हणें ना
उचित॥ कां की जेथें न संभवते द्वैत। तेंचि चैतन्य निश्चयें॥ २८॥
आणि व्याप्ती चैतन्याची। अवघ्या जगाठार्यीं साची॥ मग मी-तूं
या भावनेची। संगत कैशी लागते॥ २९॥ जल मेघगर्भाचिं।
एकपणे एक साचें॥ अवतरणे भूवरी होतां त्याचे। भेद होती
अनेक॥ ३०॥ * जें गोदेच्या पात्रांत। तें गोदा म्हणून वाहिले
जात॥ जें पडे कूपांत। तैसी न त्याची योग्यता॥ ३१॥

१.मूळ चैतन्यापासून नामरूपाची व्यक्ति निर्माण होते. त्या ठिकाणी “मी” “तू”
हा भेदच रहात नाही. * ओवी ३० ते ४८ ह्या ओव्यांत संतांवर गोदावरी तीर्थाचे
सुंदर रूपक योजिले आहे. ह्या संतांच्या गोदावरीत जगाच्या प्रारंभापासून आजतागायत
अनेक संतरूपी जलांची भर पडून ह्या संतगोदावरीचा प्रवाह सतत वहात आहे.

संतरूप गोदावरी। तेथील तुम्ही आहां वारी॥ आम्ही थिल्लेर कूप
सरोवरी। म्हणूनि भेद तुम्हां आम्हां॥ ३२॥ आम्हां न्हावया कृतार्थ।
आलें पाहिजे तुम्हांप्रत॥ शरण सर्वदा जोडून हात। का कीं पवित्रता
तुम्हांठाई॥ ३३॥ पात्रामुळे पवित्रता। आली गोदा-जलासी सर्वथा॥
नुसत्या जलांत पाहतां। तें एकपणे एकचि॥ ३४॥ पात्र गोदावरीचें।
जें कां ठरलें पवित्र साचें॥ तें ठरण्यांत भूमीचे। गुणदोष झाले
साहृ पहा॥ ३५॥ मेघगर्भाच्या उदकाला। जो भूमिभाग न बदलवी
भला॥ त्याच भूमीच्या भागाला। गोदा म्हणाले शास्त्रवेत्ते॥ ३६॥
इतरव जें जल पडलें। त्यानें पदगुणां स्वीकारलें॥ रोगी कदू खारट
झालें। मूळचें गोड असूनी॥ ३७॥ तैसें गुरुवरा आहे येथ। षड्हिपूंची
न घाण जेथ॥ त्या पवित्र पिंडाप्रत। संत अभिधान शोभतसे॥ ३८॥

१.डबर्के, २ स्थान, स्थळ, जागा. ३ काम, क्रोध, लोभ, मोह, मद
आणि मत्सर.

७

Sainath Stavanmanjari - Marathi

महणून संत ती गोदावरी। मी म्हणतों साजिरी॥ अवध्या जीवांत
आहे खरी। आपुली श्रेष्ठ योग्यता॥ ३९॥ जगदरंभापासून। गोदा
आहेच निर्माण॥ तोयही भरलें परिपूर्ण। तुटी न झाली
आजवरी॥ ४०॥ पहा जेव्हां रावणारी। येता झाला गोदातीरी॥
त्या वेळचें तेथील वारी। टिके कोठून आजवरी॥ ४१॥ पात्र
मात्र तेंच उरले। जल सागरा मिळालें॥ पावित्र्य कायम राहिलें।
जल-पात्रांचे आजवरी॥ ४२॥ प्रत्येक संवत्सरी। जुनें जाऊनि
नवे वारी॥ येत पात्राभीतरी। तोच न्याय तुम्हां ठाया॥ ४३॥
शतक तेंच संवत्सर। त्या शतकांतील साधुवर॥ हेच जल
साचार। नाना विभूती ह्या लाटा॥ ४४॥ या संतरूप गोदेसी।
प्रथम संवत्सरासी॥ पूर आला निश्चयेसी।
सनत्सनक-सनंदनाच्या॥ ४५॥

१.राम. २ वर्ष. ३ असामान्य व्यक्ति. ४ ब्रह्मदेव. ५ ब्रह्मदेवाचे दोन मानसपुत्र.

मागून नारद तुंबर। धूव प्रल्हाद बलि नृपवर॥ शंबरी अंगद वायुकुम्हर।
विदूर गोपगोपिका॥ ४६॥ ऐसे बहुत आजवरी। प्रत्येक शतकामाझारी॥
पूर आले वरच्यावरी। तें वर्णण्या अशक्य मी॥ ४७॥ या सांप्रतच्या
शतकांत। संतरूप गोदेप्रत॥ आपण पूर आलांत। साईनाथा निश्चयें॥ ४८॥
म्हणून तुमच्या दिव्य चरणां। मी करितों वंदना॥ महाराज माझ्या
दुर्दिणा। पाहूं नका किमपीही॥ ४८॥ मी हीन दीन अज्ञानी। यातक्यांचा
शिखामँणी॥ युक्त अवध्या कुलक्षणांनी। परी अव्हेर करूं नका॥ ५९॥
लोहाअंगीचे दोष। मना न आणी परीस। गांवीच्या लेंड्या ओहोळास।
गोदा न लावी परतवूनि॥ ५१॥ माझ्यामधील अवधी घाण। आपुल्या
कृपाकटाक्षेकरून॥ करा करा वेगें हरण। हीच विनंती दासाची॥ ५२॥

१. अश्वाचे मुख असलेला परमेश्वराचा एक भक्त. २. रामावतारांतील भिलीण. ३. वालीचा
मुलांग. ४. मास्ती. ५. पांडवांचा चुलता. ६. गौळी व गौळणी, ७. श्रेष्ठ, ८ ओढा.

परिसाचा संग होऊन । लोहाचे तें लोहपण ॥ जरी न हेय गुरुवरा
हरण । तरी हीनत्व परिसासी ॥५३॥ मला पापी ठेवू नका । आपण
हीनत्व घेऊ नका । आपण परीस मी लोह देखा । माझी चाड
आपणातें ॥५४॥ बालक अपराध सदैव करितें । परी न माता रागावते ॥
हें आणून ध्यानातें । कृपाप्रसाद करावा ॥५५॥ हे साईनाथ सदगुरु ।
तूच मङ्गा कल्पतरु ॥ भवाब्धीचे भव्य तारु । तूच अससी निश्चये ॥५६॥
तू कामधेनू चिंतामणी । तू ज्ञान-नभीचा वासरमणी ॥ तू सदगुणांची
भव्य खाणी । अथवा सोपान स्वर्गीचा ॥५७॥ हे पुण्यवंता परम पावना ।
हे शांतिमूर्ति आनंदघना ॥ हे चित्स्वरूपा परिपूर्णा । हे भेदरहिता
ज्ञानसिंधो ॥५८॥

१. संसारूपी सागर, २. सूर्य, ३. शिर्डी, ४.ब्रह्मस्वरूप.

हे विज्ञानमूर्ति नरोत्तमा । हे क्षमाशांतीच्या निवासधामा । हे भक्तजनांच्या
विश्रामा । प्रेसीद प्रेसीद मजप्रती ॥५९॥ तूच सदगुरु मच्छिंदरै ।
तूच महात्मा जालंदर ॥ तू निवृत्तिनाथ ज्ञानेश्वर । कबीर शेख
नाथै तू ॥६०॥ तूच बोर्धला सावंतां । तूच रामदास तत्वतां ॥
तूच तुकाराम साईनाथा । तूच सर्हां माणिक प्रभु ॥६१॥ या
आपुल्या अवताराची । परी आहे अगम्य साची ॥ ओळख
आपुल्या जातीची । होऊं न देतां कवणातें ॥६२॥ कोणी
आपणां म्हणती यवन । कोणी म्हणती ब्राह्मण ॥ ऐसी कृष्णासमान ।
लीला आपण मांडिली ॥६३॥ श्रीकृष्णास पाहून ॥ नाना प्रकारे
वदले जन ॥ कोणी म्हणले यदुभूषण ॥ कोणी म्हणाले गुराखी ॥६४॥

१. प्रसन्न हो, २-३. नाथपंथी सत्पुरुष, ४. शेख महंमद, श्रीगोद्याचे योगी सत्पुरुष,
५. एकनाथ महाराज, ६. धामणावचे माणकोजी बोधते. ७. सांवता माळी, ८.
लोणीचे सखाराम महाराज, ९. हुमणावादचे सत्पुरुष, १०. प्रकार.

Sainath Stavanmanjari - Marathi

१२

यशोदा म्हणे सुकुमार बाळ। कंस म्हणे महाकाळ॥ उद्देव म्हणे
प्रेमळ। अर्जुन म्हणे ज्ञान जेठी॥ ६५॥ तैसें गुरुवरा आपणांसी। जें
ज्याच्या मानसी॥ योग्य वाटेल निश्चयेसी। तें तें तुम्हा म्हणतसे॥ ६६॥
मशीद आपुलें वसतिस्थान। विंधावांचून असती कान॥ फात्याच्या
तळा पाहून। यवन म्हणणे भाग तुम्हां॥ ६७॥ तैसी अग्नीची उपासना।
पाहूनि आपुली दयाघना॥ निश्चय होत आमुच्या मना। कीं आपण
हिंदू म्हणूनी॥ ६८॥ परी भेद हे व्यावहारिक। यातें चाहतील तार्किक॥
परी जिज्ञासू भाविक। त्यां न वाटे महत्व यांचे॥ ६९॥ आपुली
आहे ब्राह्मस्थिती। जात गोत ना आपणांप्रती॥ आपण अवघ्यांचे
गुरुमूर्ती॥ आहां आद्यकारण॥ ७०॥ यवन-हिंदूचे विपट आलें।

१. श्रीकृष्ण अवतारांतील परमेश्वराचा भक्त, २. पूर्ण ज्ञानी, ३. प्रार्थना,
कुराणातील पहिला सुरा, अध्याय, ४. ब्रह्मैकस्थिति, जीवन्मुक्तावस्था, ५
वितुष्ट, तेढ, वैमनस्य

म्हणून तदैक्य करण्या भलें॥ मशीद-अग्नीला स्वीकारिलें। लीला भक्तांस
दावावया॥ ७१॥ आपण जातगोतातीत॥ सद्वस्तु जी कां सत॥ तीच तुम्ही
साक्षात्। तर्कातीत साच कीं॥ ७२॥ तर्कवितर्कचे घोडें। चालले किती
आपणांपुढें॥ तेथें माझे बापुडे। शब्द टिकतील कोठुनी॥ ७३॥ परी पाहुनी
तुम्हांला। मौन न ये धरितां मला॥ कां कीं शब्द हेच स्तुतीला।
साहित्य आहेत व्यवहारी॥ ७४॥ म्हणून शब्देकरून। जें जें होईल वर्णन॥
तें तें सर्वदा करीन। आपुल्या कृपाप्रसादें॥ ७५॥ संतांची योग्यता भली।
देवाहून आगळी॥ अजादुजास नाही मुळीं। स्थान जवळ साधूच्या॥ ७६॥
हिरण्यकश्यपु-रावणांला। देवदेवें मृत्यु आला॥ तैसा एकही नाही घडला।
प्रकार संतहस्तानें॥ ७७॥ गोपीचंदे उकीरड्यासी। गाडिले जालंदरासी॥ परी
त्या महात्म्यासी। नाहीं वाटला विषाद॥ ७८॥

१. ब्रह्म, २. साधन, ३. माझा तुझा, आपपर

१३

Sainath Stavanmanjari - Marathi

१४

उलट राजाचा उद्धार केला। चिरंजीव करुनि सोडिला। ऐशा संतांच्या
योग्यतेला। वर्णन करावें कोठवरी॥७९॥ संत सूर्यनारायण। कृपा त्यांची
प्रकाशपूर्ण। संत सुखद रोहिणी रमण। कौमुदी ती तत्कृपा॥८०॥
संत कस्तुरी सोज्ज्वळ। कृपा त्यांची परिमळ॥ संत इक्षु रसाळ।
संत नङ्हाळी तत्कृपा॥८१॥ संत सुष्टुष्टुप्रती। समसमान निश्चिती॥
उलट पायावरी प्रीती। अलोट त्यांची वसतसे॥८२॥ गोदावरीजलांत।
मळकट तेंच धुवाया येत॥ निर्मळ ते संदुकींत। राहे लांब गोदेपासुनी॥८३॥
जें संदुकीमध्यें बसलें। तेंही वस्त एकदा आले॥ होते धुवाया लागी
भलें। गोदावरीचे पात्रात॥८४॥ येथे संदुक वैकुंठ। गोदा तुम्ही निष्ठा
घाट॥ जीवात्मे हेच पॅंट। घटविकार मळ त्यांचा॥८५॥

१. चंद्र, २. चंद्रप्रकाश, ३. चांदणे, ४. उंस, ५. रसाची गोडी, ६. पेटींत
६. गोदावरी नदीपासून, ७. वस्त

तुमच्या पदाचें दर्शन। हेच आहे गोदास्त्रान॥ अवघ्या मळातें घालवून।
पावन करणें समर्था॥८६॥ आम्ही जन हे संसारी मळत आहों वरच्यावरी॥
म्हणून आम्हीच अधिकारी। संतदर्शन घेण्यास्तव॥८७॥ गौतमीमाझीं विपुल
नीर। आणि धुणें मळकट घाटावर॥ तैसेंच पडल्या साचार। त्याचें हीनत्व
गोदेसी॥८८॥ तुम्ही सधून शीत तरुवर। आम्ही पांथस्थ साचार॥ तापत्रयाचा
हा प्रखर। तापलासे चंडाशु॥८९॥ त्याच्या तापापासून सदया। करा रक्षण
गुरुराया॥ सत्कृपेची शीतल छाया। आहे आपुली लोकोत्तर॥९०॥ वृक्षाखाली
बैसून। जरी लागतें वरून ऊन॥ तरी त्या तरुलागून। छायातरु कोण
म्हणे॥९१॥ तुमच्या कृपेवीण पाहीं। जगांत बरें होणें नाही॥ अर्जुनाला
शेषशांगी। सखा लाधला धर्मास्तव॥९२॥

१. गोदावरी, २. पाणी, ३. खरोखर, ४. दाट, गर्द छायेचा, ५. आधिदैविक, आधिभौतिक
आणि आध्यात्मिक, ६. सूर्य, ७. विष्णु, शेषावर शयन करणारा.

१५

सुग्रीव - कृपेने बिभीषणा। साधलासे रामराणा॥ संतांमुळेंच मोठेपणा।
लाधला श्रीहरीसी॥ ९३॥ ज्याचे वर्णन वेदांसी। न होय ऐशा ब्रह्मांसी।
सगुण करवून भूमीसी। लाज्जिले संतांनीच॥ ९४॥ दामाजीने बनविला
महार। वैकुंठपती रुक्मिणीवर॥ चोखोबाने उचलण्या ढोर। राबविले
त्या जगदात्मया॥ ९५॥ संतमहत्व जाणून। पाणी वाही जगज्जीवन॥
संत खरेच यजमान। सच्चिदानंद प्रभूचे॥ ९६॥ फार बोलणे न लगे
आतां। तूच आम्हा माता पिता॥ हे सद्गुरु साईनाथा। शिर्डी
ग्रामनिवासिया॥ ९७॥ बाबा तुमच्या लीलेचा। कोणा न लगे पाड साचा॥
तेथें माझी आर्ध वाचा। टिकेल सांगा कोठून॥ ९८॥

१. रामावतरांतील कविकथेचा राजा, २. रावणाचा रामभक्त भाऊ, ३. निर्गुण ब्रह्माला
सगुण रूप घ्यावयास लावून कमीपणा आणला. भक्तांकरिता परमेश्वराने रामावतरांतील
सगुण अवतार घेतला याकडे कटाक्ष. ४. असंस्कृत, गावंदळ

जड-जीवांच्या उद्धारार्थ। आपण आला शिर्डीत॥ पाणी ओठून पणत्यांत।
दिवे तुम्ही जाळिले॥ ९९॥ सवा हात लाकडाची। फळी मंचके करून
साची॥ आपुल्या योगसामर्थ्याची। शक्ति दाविली भक्तजनां॥ १००॥
वांद्यपणा कैकांचा। तुम्ही केलात हरण साचा॥ कित्येकांच्या रोगांचा।
बिमोड केलात उंदीने॥ १०१॥ वारण्या ऐहिक संकटे। तुम्हां न कांही
अशक्य वाटे॥ पिंपळिकेचे कोठून मोठें। ओङ्गे मानी गँजपति॥ १०२॥
असो आतां गुरुराया। दीनावरी करा दया॥ मी तुमच्या लागलों पायां।
मार्गे न लोटा मजलार्गी॥ १०३॥ तुम्ही महाराज राजेश्वर। तुम्ही कुबेरांचे
कुबेर॥ तुम्ही वैद्यांचे वैद्य निर्धार। तुम्हांविण ना श्रेष्ठ कोणी॥ १०४॥
अवांतराचे पूजेस। साहित्य आहे विशेष॥ परी पूजावया तुम्हांस।
जगीं पदार्थ न राहिला॥ १०५॥

१. पलंग, २. उदीक्री गाख, अंगारा, ३. मुंगी, ४. पोठा हस्ती

Sainath Stavanmanjari - Marathi

१८

पहा सूर्याचिया घरी। सण दिपवाळी आली खरी। परी ती त्यानें साजिरी।
 करावी कोणत्या द्रव्ये॥१०६॥ सागराची शमवावया। तहान, जल ना
 महीं ठाया॥ वन्हीलार्णी शेकावया। अग्री कोठून द्यावा तरी॥१०७॥
 जे जे पदार्थ पूजेचे। ते ते तुमच्या आत्म्याचे॥ अंश आधींच असती
 साचे। श्रीसमर्था गुरुराया॥१०८॥ हें तत्वदृष्टीचें बोलणे परी न तैशी
 झाली मर्ने॥ बोललों अनुभवाविणे। शब्दजाला निर्थक॥१०९॥ व्यावहारिक
 पूजन जरी। तुमचे करु मी सांगा तरी॥ तें कराया नाहीं पदरीं। सामर्थ्य
 माझ्या गुरुराया॥११०॥ बहुतेक करुन कल्पना। करितों तुमच्या पूजना॥
 तेंच पूजन दयाघना। मान्य करा या दासांचे॥१११॥ आतां प्रेमाश्रुकरुन।
 तुमचे प्रक्षालितों चरण॥ सद्भक्तीचें चंदन। उगाळून लावितों॥११२॥

१. हे केवळ वरवर शब्दिक बोलणे, वाक्यांडित्य आहे अनुभव नसल्याने
 मनापासून नाही.

कफनी शब्दालंकाराची। घालितों ही तुम्हां साची॥ प्रेमभाव या सुमनाची।
 माळा गळ्यांत घालितों॥११३॥ धूप कुत्सितपणाचा। तुम्हांपुढे जाळितों
 साचा। जरी तो वाईट द्रव्याचा। परी न सुटेल घाण त्यासी॥११४॥
 सदूरुविण इतत्र। जे जे धूप जाळितात॥ त्या धूप द्रव्याचा तेथ।
 ऐसा प्रकार होतसे॥११५॥ धुपद्रव्यास अग्रीचा। स्पर्श होतांक्षणी साचा॥
 सुवास सदृश तदंगीचा। जात त्याला सोळून॥११६॥ तुमच्यापुढे उलटें
 होतें॥ घाण तेवढी अग्रीत जळते॥ सदृश उरती पाहण्यातें। अक्षर्यांचे
 जगास॥११७॥ मर्नीचे गळाल्या कुत्सितपण। मर्लरहित होईल मन॥
 गंगोचे गेल्यागढूळपण। मग ती पवित्र सहजचि॥११८॥ दीप मायामोहाचा।
 पाजळितों मी हा साचा॥ तेणे वैराग्यप्रभेचा। होवो गुरुवरा लाभ मसी॥११९॥

१. पापरहित, २. तेज, प्रकाश, प्रभाव

१९

Sainath Stavanmanjari - Marathi

२०

शुद्ध निष्ठेचे सिंहासन। देतों बसावया कारण॥ त्याचे करुनियां ग्रहण।
भक्तिनैवेद्य स्वीकारा॥ १२०॥ भक्तिनैवेद्य तुम्ही खाणे। तद्रस मला पाजणे॥
कां कीं मी तुमचे तान्हें। पयावरी हक्क माझा॥ १२१॥ मन माझे दक्षणा।
ती मी अर्पितों आपणां॥ जेणे नुरेल कर्तेपणा। कशाचाही मजकडे॥ १२२॥
आतां प्रार्थनापूर्वक मात्र। घालितों मी दंडवत॥ तें मान्य होवो आपणांप्रत।
पुण्यश्लोका साईनाथा॥ १२३॥

॥ प्रार्थनाष्टक ॥

॥ श्लोक ॥

शांतचित्ता महाप्रज्ञा। साईनाथा दयाघना॥
दयासिंधो सत्स्वरूपा। मायातैमविनाशना॥ १॥ १२४॥
जातगोतातीता सिद्धा। अचिंत्या करुणालया॥
पाहि मां पाहि मां नाथा। शिर्डीग्रामनिवासिया॥ २॥ १२५॥

१. दूध, २. अज्ञान, ३. गोत्र, कुटुंबाची उपाधि नमलेला, ४. माझे रक्षण कर.

श्रीज्ञानोर्कृ ज्ञानदात्या। सर्वमंगलकारका॥
भक्तिचित्तमराळा हे। शरणगतरक्षका॥ ३॥ १२६॥
सृष्टिकर्ता विरिची तूं। पातां तूं इंदिरापंती॥
जगत्रया लया नेता। रुद्र तो तूंच निश्चिरी॥ ४॥ १२७॥
तुजवीर्णे रिता कोठें। ठाव ना या महीवरी॥
सर्वज्ञ तूं साईनाथा। सर्वाच्या हृदयांतरी॥ ५॥ १२८॥
क्षमा सर्वापराधांची। करावी हेंचि मागणे॥
अभक्तिसंशयाच्या त्या। लाटा शीघ्र निवारणे॥ ६॥ १२९॥
तूं धेनू वत्स मी तान्हें। तूं इंदुं चंद्रकांत मी॥
सर्वनीरुप त्वत्पादा। आदरें दास हा नेंमी॥ ७॥ १३०॥

१. सूर्य, २. हंस, ३. ब्रह्मदेव, ४. पालनकर्ता, ५. विष्णु, ६. प्रलय करणारा महादेव
(शंकर=कल्याण करणारा महादेव, भव=उत्पन्न करणारा महादेव) ७. चंद्र, ८. चंद्रप्रकाशामुळे
पाझरणारा खडा, ९. गंगा, १०. नमस्कार करितों

२१

Sainath Stavanmanjari - Marathi

२२

ठेव आतां शिरी माझ्या । कृपेचा करंजर^१ ॥
 शोक चिंता निवारावी । गणू हा तव किंकर ॥८॥ १३१॥
 या प्रार्थनाष्टकेकरून । मी करितो साष्टांग नमन ॥ पाप ताप आणि
 दैन्य । माझे निवारा लवलाही ॥१३२॥ तूं गाय मी वासरू । तूं माय
 मी लेंकरू ॥ माझेविषयी नको धरू । कठोरता मानसी ॥१३३॥ तूं
 मलयागिरी चंदन । मी काटेरी झुडुप जाण । तूं पवित्र गोदाजीवन ।
 मी महापातकी ॥१३४॥ तुझे दर्शन होवोनियां । दुर्बुद्धि-घाण माझे ठाया ॥
 राहिल्या तैशीच गुरुराया । चंदन तुजला कोण म्हणे ॥१३५॥ कस्तुरीच्या
 सहवासें । मृत्तिका मोल पावतसे ॥ पुष्पासंगे घडतसे । वास सूत्रा
 मस्तकीं ॥१३६॥ थोरांची ती हीच रीती । ते ज्या ज्या गोष्टी ग्रहण
 करिती ॥ त्या त्या वस्तु पावविती । ते महत्पदा कारणे ॥१३७॥

१. आश्रयस्थान होणारा हात (पंजर=पिंजरा), २. दास, ३. म्हेसूरमधील चंदनाविषयी
 प्रसिद्ध असलेला पर्वत, ४. दोरी.

भस्म कौपीने नंदीचा । शिवे केला संग्रह साचा ॥ म्हणून त्या वस्तूचा ।
 गौरव होत चहूंकडे ॥१३८॥ गोपरंजनासाठी । वृदावनी यमुनातटी ॥ काला
 खेळला जगजेठी । तोही मान्य झाला बुधां ॥१३९॥ तैसा मी तो दुराचारी ।
 परी आहें तुमच्या पदरीं ॥ म्हणून विचार अंतरी । याचा करा हो गुरुराया ॥१४०॥
 ऐहिक वा पारमार्थिक । ज्या ज्या वस्तूस मानील सुख ॥ माझे मन हे
 निःशंक । त्या त्या पुरविर्णे गुरुराया ॥१४१॥ आपुल्या कृपेने ऐसे करा ।
 मनालागी आवरा ॥ गोड केल्यास सागरा । क्षारोदकपणाची नसे भीती ॥१४२॥
 सागरा गोड करण्याची । शक्ति आपणांमध्ये साची ॥ म्हणून दासगणूची ।
 याचना ही पुरी करा ॥१४३॥ कमीपणा जो जो माझा । तो तो अवधा
 तुझा ॥ सिद्धांचा तूं आहेस राजा । कमीपणा न बरवा तुजसी ॥१४४॥

१. लंगोटी, २. ब्रह्मस्वरूप पावलेला, पूर्ण झालेला

२३

आतां कशास्तव बोलूं फारा। तूच माझा आधार॥ शिशु मातेच्या कडेवर।
 असल्या निर्भय सहजचि॥ १४५॥ असो या स्तोत्रासी। जे जे वाचतील
 प्रेमेसी॥ त्यांच्या त्यांच्या कामनेसी। तुम्ही पुरवा महाराजा॥ १४६॥ या
 स्तोत्रास आपुला वर। हाचि असो निरंतर। पठणकर्त्याचे त्रिताप दूर।
 व्हावे एक संवत्सरी॥ १४७॥ शुचिर्भूत होऊन। नित्य स्तोत्र करावें पठण॥
 शुद्ध भाव ठेवून। आपुलिया मानसी॥ १४८॥ हें अशक्य असलें जरी।
 तरी प्रत्येक गुरुवारी। सद्गुरुर्मूर्ति अंतरी। आणून पाठ करावा॥ १४९॥
 तेही अशक्य असल्यास। प्रत्येक एकादशीस॥ वाचणे या स्तोत्रास। कौतुक
 त्याचे पहावया॥ १५०॥ स्तोत्रपाठकां उत्तम गती। अंती देईल गुरुमूर्ती॥
 ऐहिक वासना सत्वरगती। ह्यांची पुरवून श्रोते हो॥ १५१॥ या स्तोत्राच्या

१. वर्षांत

❖ पारायणे। मंदबुद्धि होतील शहाणे॥ कोणा आयुष्य असल्या उणे।❖
 ❖ तो पठणे होय शतायु॥ १५२॥ धनहीनता असल्या पदरी। कुबेर येऊन❖
 ❖ राबेल घरी॥ हें स्तोत्र वाचल्यावरी। सत्य सत्य त्रिवाचा॥ १५३॥❖
 ❖ संततिहीना संतान। होईल स्तोत्र केल्या पठण॥ स्तोत्र-पाठकाचे संपूर्ण।❖
 ❖ रोग जातील दिगंतरा॥ १५४॥ भयचिंता निवेलै। मानमान्यता वाढेल॥❖
 ❖ अविनाश ब्रह्म कळेल। नित्य स्तोत्राच्या पारायणे॥ १५५॥ धरा बुध
 ❖ हो स्तोत्राविशी। विश्वास आपुल्या मानसी॥ तर्कवितर्क कुकल्पनेसी।❖
 ❖ जागा मुळी देऊ नका॥ १६५॥ शिर्डी क्षेत्राची वारी करा। पाय
 ❖ बाबांचे चिर्तीं धरा॥ जो अनाथांचा सोयरा। भक्तकामकल्पदृम॥ १५७॥❖
 ❖ त्यांच्या प्रेरणेकरून। हें स्तोत्र केलें लेखन॥ मज पामराहातून। ऐसी
 ❖ रचना होय कैसी॥ १५८॥ शके अठराशें चाळीसांत। भाद्रपद शुद्ध
 ❖ पक्षांत॥ तिथी गणेश-चतुर्थी सत्य। सोमवारीं द्वितीय प्रहरी*॥ १५९॥

*. नष्ट होईल. * हे स्तोत्र श्रीच्या हयातीत ता.१-१-१९१८ रोजी लिहून
 पूर्ण झाले. त्यानंतर फक्त ३७ दिवसांनी, पांगळवार ता.१५ आँकटोबर सन
 १९१८ रोजी श्रीसाईबाबांनी देह ठेविला.

Sainath Stavanmanjari - Marathi

२६

श्रीसाईनाथस्तवतमंजरी । पूर्ण झाली महेश्वरीं ॥ पुनीतं नर्मदेच्या
तीरीं । श्रीअहिल्येसन्निध ॥ १६० ॥ महेश्वर क्षेत्र भलें । स्तोत्र तेथें
पूर्ण झालें ॥ प्रत्येक शब्दासी वदविलें । श्रीसाईनाथें शिरूनी
मनी ॥ १६१ ॥ लेखक शिष्य दामोदर । यास झाला साचार ॥
दासगूण मी किंकर । अवघ्या संतमहंतांचा ॥ १६२ ॥ स्वस्ति
श्रीसाईनाथस्तवनमंजरी । तारक हो भवसागरीं ॥ हेंच विनवी अत्यादरीं ।
दास गण् श्रीपांडुरंगा ॥ १६३ ॥

श्रीहरिहरार्पणमस्तु । शुभं भवतु । पुंडलीकवरदा हरिविद्वल ॥

सीताकांतस्मरण जय जय राम । पार्वतीपते हर हर महादेव

श्रीसदगुरुसाईनाथ महारांज की जय ॥

॥ श्रीसदगुरुसाईनाथार्पणमस्तु ॥ शुभं भवतु ॥

१ पवित्र, २ कै.दामोदर वामन आठवले.

॥ श्रीसाईनाथ सुप्रसन्न ॥

गुरुब्रह्मा गुरुर्विष्णु-

गुरुर्देवो महेश्वरः ॥

गुरुः साक्षात्परब्रह्म

तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

श्रीमत् परब्रह्मगुरुं स्मरामि ।

श्रीमत् परब्रह्मगुरुं नमामि ॥

श्रीमत् परब्रह्मगुरुं यजामि ॥

श्रीमत् परब्रह्मगुरुं भजामि ॥

ब्रह्मानंदं परमसुखदं

केवलं ज्ञानमूर्ति ।

द्वंद्वातीतं गगनसदृशं

तत्त्वमस्यादिलक्ष्यम् ॥

एकं नित्यं विमलमचलं

सर्वधीसाक्षिभूतं ।

भावातीतं त्रिगुणरहितं

सदगुरुं तं नमामि ॥

नित्यशुद्धं निराभासं

निराकारं निरंजनम् ।

नित्यबोधं चिदानंदं

सदगुरुं तं नमाम्यहम् ॥

२७

Sainath Stavanmanjari - Marathi

श्रीसाईबाबा-अष्टोत्रशतनामावलि:

२८

१ ॐ श्रीसाईनाथाय नमः	१३ ॐ कालदर्पदमनाय नमः
२ ॐ लक्ष्मीनारायणाय नमः	१४ ॐ मृत्युंजयाय नमः
३ ॐ कृष्णरामशिवमारुत्या-	१५ ॐ अमर्त्याय नमः
दिरुपाय नमः	१६ ॐ मर्त्यभियप्रदाय नमः
४ ॐ शेषशायिने नमः	१७ ॐ जीवाधाराय नमः
५ ॐ गोदावरीतटशील-	१८ ॐ सर्वधाराय नमः
धीवासिने नमः	१९ ॐ भक्तावनसमर्थाय नमः
६ ॐ भक्तहृदालयाय नमः	२० ॐ भक्तावनप्रतिज्ञाय नमः
७ ॐ सर्वहन्त्रिलयाय नमः	२१ ॐ अन्नवस्त्रदाय नमः
८ ॐ भूतावासाय नमः	२२ ॐ आरोग्यक्षेमदाय नमः
९ ॐ भूतभविष्यद्वाववर्जिताय नमः	२३ ॐ धनमागडल्यप्रदाय नमः
१० ॐ कालातीताय नमः	२४ ॐ त्रिद्विसिद्धिदाय नमः
११ ॐ कालाय नमः	२५ ॐ पुत्रमित्रकलत्रवन्धुदाय नमः
१२ ॐ कालकालाय नमः	२६ ॐ योगक्षेमवहाय नमः

२७ ॐ आपद्वान्धवाय नमः	४१ ॐ भक्तानां मातृधातृपितामहाय नमः
२८ ॐ मार्गबन्धवे नमः	४२ ॐ भक्ताभयप्रदाय नमः
२९ ॐ भुक्तिमुक्तिस्वर्गापिवर्गदाय नमः	४३ ॐ भक्तपराधीनाय नमः
३० ॐ प्रियाय नमः	४४ ॐ भक्तानुग्रहकातराय नमः
३१ ॐ प्रीतिवर्धनाय नमः	४५ ॐ शरणागतवत्सलाय नमः
३२ ॐ अन्तर्यामिणे नमः	४६ ॐ भक्तिशक्तिप्रदाय नमः
३३ ॐ सच्चिदात्मने नमः	४७ ॐ ज्ञानवैराग्यदाय नमः
३४ ॐ नित्यानन्दाय नमः	४८ ॐ प्रेमप्रदाय नमः
३५ ॐ परमसुखदाय नमः	४९ ॐ संशयहृदयदैर्बल्यपाप कर्मवासनाक्षयकराय नमः
३६ ॐ परमेश्वराय नमः	५० ॐ हृदयग्रन्थिभेदकाय नमः
३७ ॐ परब्रह्मणे नमः	५१ ॐ कर्मध्वंसिने नमः
३८ ॐ परमात्मने नमः	५२ ॐ शुद्धसत्त्वस्थिताय नमः
३९ ॐ ज्ञानस्वरूपिणे नमः	५३ ॐ गुणातीतगुणात्मने नमः
४० ॐ जगतःपित्रे नमः	

२९

Sainath Stavanmanjari - Marathi

३०

५४ ॐ अनन्तकल्याणगुणाय नमः	६८ ॐ सर्वान्तर्यामिणे नमः
५५ ॐ अमितपराक्रमाय नमः	६९ ॐ मनोवागतीताय नमः
५६ ॐ जयिने नमः	७० ॐ प्रेममूर्तये नमः
५७ ॐ दुर्धर्षक्षोभ्याय नमः	७१ ॐ सुलभदुर्लभाय नमः
५८ ॐ अपराजिताय नमः	७२ ॐ असहायसहायाय नमः
५९ ॐ त्रिलोकेषु अविघातगतये नमः	७३ ॐ अनाथनाथदीनबन्धवे नमः
६० ॐ अशक्यरहिताय नमः	७४ ॐ सर्वभारभृते नमः
६१ ॐ सर्वशक्तिमूर्तये नमः	७५ ॐ अकमनिककमसुकर्मिणे नमः
६२ ॐ सुरूपसुन्दराय नमः	७६ ॐ पुण्यश्रवणकीर्तनाय नमः
६३ ॐ सुलोचनाय नमः	७७ ॐ तीर्थाय नमः
६४ ॐ बहुरूपविश्वमूर्तये नमः	७८ ॐ वासुदेवाय नमः
६५ ॐ अरूपाव्यक्ताय नमः	७९ ॐ सतां गतये नमः
६६ ॐ अचिन्त्याय नमः	८० ॐ सत्परायणाय नमः
६७ ॐ सूक्ष्याम नमः	८१ ॐ लोकनाथाय नमः

८२ ॐ पावनानघाय नमः	९५ ॐ कामादिषइवैरिध्वंसिने नमः
८३ ॐ अमृतांशवे नमः	९६ ॐ अभेदानन्दानुभवप्रदाय नमः
८४ ॐ भास्करेभ्याय नमः	९७ ॐ समसर्वमतसमताय नमः
८५ ॐ ब्रह्मचर्यतपश्चर्यादि सुव्रताय नमः	९८ ॐ श्रीदक्षिणामूर्तये नमः
८६ ॐ सत्यर्थपरायणाय नमः	९९ ॐ श्रीवेङ्गटेशरमणाय नमः
८७ ॐ सिद्धेश्वराय नमः	१०० ॐ अद्भुतानन्दचर्याय नमः
८८ ॐ सिद्धसंकल्पाय नमः	१०१ ॐ प्रफ्लार्तिहराय नमः
८९ ॐ योगेश्वराय नमः	१०२ ॐ संसारसर्वदुःखक्षयकराय नमः
९० ॐ भगवते नमः	१०३ ॐ सर्ववित्सर्वतोमुखाय नमः
९१ ॐ भक्तवत्सलाय नमः	१०४ ॐ सर्वान्तर्बहिःस्थिताय नमः
९२ ॐ सत्पुष्टाय नमः	१०५ ॐ सर्वमङ्गलकराय नमः
९३ ॐ पुरुषोत्तमाय नमः	१०६ ॐ सर्वाभीष्टप्रदाय नमः
९४ ॐ सत्यतत्त्वबोधकाय नमः	१०७ ॐ समरससन्मार्गस्थापनाय नमः
	१०८ ॐ श्रीसमर्थ सदगुरुसार्वानाथाय नमः

३१

Sainath Stavanmanjari - Marathi

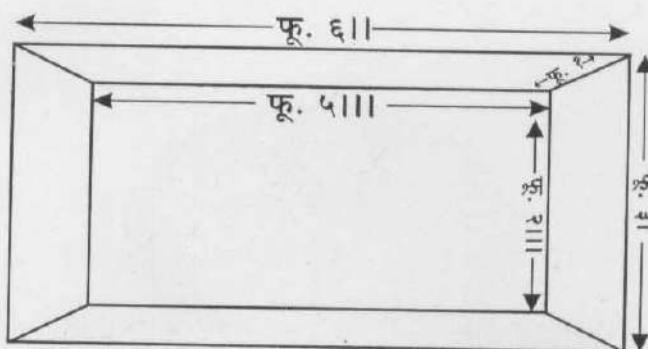
३२

श्रीमोहिनीराज पंडितकृत

(अभंग).

शिरदीस ज्याचे लागतील पाय ॥ टळती अपाय सर्व त्याचे ॥१॥
 माझ्या समाधीची पायरी चढेल । दुःख हें होल सर्व त्याचें ॥२॥
 जरी हे शरीर गेलों मी टाकून । तरी मी धांवेन भक्तांसाठी ॥३॥
 नवसास माझी पावेल समाधी । धरा दृढ बुद्धी माझ्या ठार्यी ॥४॥
 नित्य मी जिवंत जाणा हेचि सत्य । नित्य घ्या प्रचित अनुभवे ॥५॥
 शरण मज आला, आणि वायां गेला । दाखवा दाखवा ऐसा कोणी ॥६॥
 जो जो, मज भजे जैशा जैशा भावे । तैसा तैसा, पावे मीही त्यासी ॥७॥
 तुमचा मी भार वाहीन सर्वथा । नव्हे हें अन्यथा वचन माझे ॥८॥
 जाणा येथे आहे सहाय्य सर्वास । मागे जें जें त्यास तें ते लाभे ॥९॥
 माझा जो जाहला काया-वाचा-मर्नी ॥ तयाचा मी त्रणी सर्वकाळ ॥१०॥
 साई म्हणें तोचिं, तोचिं झाला धन्य ॥ झाला जो अनन्य माझ्या
 पार्यी ॥११॥

गलेफाचे माप

सर्व साईभक्तांना नम्र विनंती करण्यात येते की, त्यांनी गलेफ वरील मापांतच पाठविल्यास बाबांच्या समाधीस बरोबर होईल व केलेल्या खर्चाचे त्यांना समाधान होईल. भक्तांनी समाधीवर घालण्यासाठी आणलेला गलेफ संस्थानच्या कार्यालयात सकाळी नोंद करून घेणे. गलेफाएवजी त्या मापांची चादर, शाल अगर इतर वस्त्रही चालेल.

